

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:30
סוף זמן קר"ש.....9:05
מוצש"ק.....6:02
שיעורים כסדרן
בבלי.....יומא ס"ד
ירושלמי.....סנהדרין כ"ד
תוספתא.....שבועות פרק ד'

שעה 3, גליון 18 (118)

פרשת בשלח, שבת שירה, י" שבט, שנת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ חמשה עשר בשבט ~

חמשה עשר בשבט איז די ראש השנה פאר די ביימער. דער פסוק זאגט כי האדם עץ השדה - א מענטש איז אזוי ווי א בוימ, זאגט מוהרא"ש שליט"א אז א מענטש קען זיך אסאך אפּלערנען פון א בוימ ווי אזוי אנצוגיין אין זיין לעבן.

זיך דערהאלטן

אויף א בוימ גייט דורך זייער שווערע צייטן, עס ווערט ווינטער, עס קומען שווערע ווינטן, האגל, שניי, אלע בלעטער פאלן אראפ, דער בוימ ווייסט נישט אויב ער וועט עס דורך מאכן. אבער אויב ער האלט זיך שטארק, ער ווייסט אז באלד וועט קומען זומער און די זון וועט אויפשיינען און ער וועט צוריק אויפלעבן, מאכט ער עס דורך און עס בלייבט שטיין א הערליכע בוימ.

און אפילו זומער קומען אויף די היצן וואס טריקענען אויס דעם בוימ, און עס זעהט אויס ווי ער וועט ווערן אינגאנצן פארטריקען, אבער אויב דערהאלט ער זיך, בלייבט ער שטיין, און עס בלייבט א הערליכע בוימ.

די זעלבע איז מיט א מענטש, עס גייט אויף אים דורך אסאך שוועריקייטן, אסאך מאל זעהט אים אויס ווי ער האלט עס שוין מער נישט אויס, ער קען עס מער נישט דורך טראגן, און אפילו ווען עס הייבט שוין אן צו גיין אביסל בעסער, קומען פרישע צרות און פראבלעמען און ער וויל שוין אויפגעבן. אויב אבער ער לאזט זיך נישט צוברעכן, ער דערהאלט זיך, וועט אים צום סוף גוט זיין.

וואויל איז דער מענטש וואס דערהאלט זיך און ער לאזט זיך נישט צוברעכן פון קיין

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא פי אמר אלקים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה, ווען פרעה האט ארויסגעשיקט די אידן פון מצרים, האט דער אייבערשטער זיי נישט געפירט דורכן לאנד פלשתים, ווייל עס איז נאנט צו מצרים, און אפשר ווען די אידן וועלן זעהן א מלחמה וועלן זיי צוריקגיין אויף מצרים.

לכאורה איז דאס זייער שווער צו פארשטיין, נאכדעם וואס די אידן האבן געליטן אזעלכע גרויסע צרות אין מצרים, זיי האבן געארבעט זייער שווער, פרעה האט גע'שחט'ן אידישע קינדער און זיך געבאדן אין זייער בלוט, מען האט זיי דערפירט דאס לעבן, און נאכדעם וואס דער אייבערשטער האט זיי ארויסגענומען מיט אזעלכע גרויסע ניסים פון מצרים, זאלן די אידן נאך וועלן דארט צוריקגיין?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (עבודה זרה י"ט) אויפ'ן פסוק (תהלים א, א) ובמושב לצים לא ישב, ער איז נישט געווען צווישן די לצים, וואס דאס זענען די פלשתים, וואס זיי זענען געווען גרויסע לצים.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער אייבערשטער האט זיי נישט געפירט דורך פלשתים, ווייל זיי זענען געווען גרויסע לצים, און דער פח פון ליצנות איז אזוי גרויס, אז אפילו נאכדעם וואס די אידן האבן געזעהן די אלע גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטוהן, אויב אבער זיי וואלטן דורך געגאנגען די פלשתים די לצים, וואלטן זיי מיט ליצנות געקענט אלעס אנוועקמאכן און די אידן וואלטן צוריק געגאנגען אויף מצרים.

דערפאר דארף זיך א מענטש זייער היטן פון לצים, מען טאר נישט שטיין געבן א לין, ווייל וויפיל דו וועסט נאר הערן גרויסע זאכן פון א צדיק, קען עס דער לין אינגאנצן אנוועקמאכן, ביז דו וועסט אינגאנצן אפלאזן דעם צדיק, וואויל איז דעם מענטש וואס היט זיך פון לצים ווי פון פייער.

(זאת התורה בשלח א)

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ וְרֵאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, מֹשֶׁה רבינו האט געזאגט פאר די אידן: "שטייט'ס און זעהט'ס די ישועה וואס דער אייבערשטער וועט טוהן מיט ענק "היינט".

מוהרא"ש שליט"א זאגט, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

שרם זאך וועט אים צום סוף זיין גוט.

זיך נישט דערשרעקן פון גארנישט

אן אינטערעסאנטע זאך זעהט מען ביי די ביימער, מענטשן שפייגן אויף זיי, שטויסן אויף זיי, מען ווארפט אויף זיי שמוץ, מען גיסט זיי אן מיט וואסער, אבער דער בוים דערשרעקט זיך נישט, ער גייט ווייטער אן, און אנשטאט צוריק טוהן שלעכטס, טוט ער נאך צוריק גוטס, ער געבט ארויס פיינע געשמאקע זיסע פרוכט מיט וואס יעדער איז זיך מחי'.

און דאס דארף א מענטש נאכמאכן, אז אפילו ווען מען פארשעמט אים, מען מאכט אים צרות, מען דערנידערט אים, זאל ער זיך נישט דערשרעקן נאר ווייטער טוהן טובות און גוטס מיט יעדן איינעם.

מען זעהט אז אלע צדיקים האבן געהאט דעם נסיון, מען האט זיי פארשעמט און אראפ געקוקט, אבער זיי האבן זיך נישט דערשראקן נאר זיי האבן ווייטער צוריק געגעבן נאר גוטס, און זיי האבן געמאכט ספרים מיט וואס די גאנצע וועלט איז זיך מחי'.

זיך נישט האלטן גרויס

נאך א זאך זעהט מען ביי די ביימער, אז די ווארצלען פונעם בוים גייען אריין טיף אין דער ערד, און ווי טיפער זיי זענען אין דער ערד, אלץ שטערקער און בעסער האלט זיך דער בוים, און פארקערט אויב די ווארצלען זענען נאר פון אויבן אויף, זיי זענען נישט גענוג טיף אין דער ערד, דאן איז דער בוים זייער שוואך, און ווען עס קומט א שטארקע ווינט וועט עס אנוועק בלאזן דעם בוים, און עס וועט גארנישט בלייבן פון אים.

פון דעם קען זיך א מענטש אפאלערנען, אז אויב ער וועט זיך האלטן גרויס, ער וועט ווייזן פאר יעדן איינעם ווי גוט און געלונגען ער איז, מענטשן האבן, מענטשן האבן נישט ליב איינעם וואס האלט זיך גרויס און קוקט אראפ אויף יעדן. אבער א מענטש וואס באהאלט זיינע גוטע מעלות, ער איז צוגעלאזן צו יעדן איינעם, ער קוקט ארויף אויף יעדן איינעם, אזא מענטש האט יעדער ליב, און ער וועט זיך קענען האלטן און שיינ מצליח זיין.

פּרַשַׁת הַשְּׁבוּעַ

ע"ב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז) "היום" אם בקלו תשמעו, אז א איד דארף שמענדיג נאר קוקן אויפ'ן היינטיגן טאג, נישט קוקן וואס עס איז געווען געכמץ, און נישט טראכטן וואס עס וועט זיין פארגאנגן, און אויף אזא וועג איז מען זייער מצליח.

דאס האט משה רבינו געזאגט: "אל תיראו התניצבו וראו את ישועת ה'", אויב ווילט איר זעהן די ישועה פונעם אייבערשמן, אשר יעשה לכם "היום", זאלט איר קוקן נאר אויפ'ן "היינטיגן טאג", דאן וועט עמ"ץ ארויסגיין פון אלע צרות.

דערפאר דארף א איד וויסן אז ער האט נאר דעם היינטיגן טאג, היינט בין איך געבוירן געווארן, און איך טראכט נישט איבער וואס עס איז געווען געכמץ, און איך האב נאר דעם היינטיגן טאג, איך טראכט נישט וואס עס וועט זיין פארגאנגן, אויף איין טאג קען מען אלעס פארגעמען, און אויף אזא וועג וועט מען זייער מצליח זיין.

(זאת התורה בשלח ב)

ניבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה פי מרים הם, די אידן זענען געקומען צו די שטאט מרה און זיי האבן נישט געקענט טרינקן די וואסער, ווייל עס איז געווען בימער, משה רבינו האט געשריגן צום אייבערשמן, און דער אייבערשטער האט געוויזן פאר משה רבינו א האלץ, ער זאל עס אריינזארגן אין וואסער, און עס איז זיס געווארן.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (לקימי מיהר"ן חלק א סימן ד) אז ווען א מענטש טוט עבירות, ווערט דאס אריין געקריצט אין זיינע ביינער, ווי דער פסוק זאגט (תהלים לב, כו) ותהי עונותם [חקוקה] על עצמתם. און דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א ביטערניש, ער ווערט א טרויעריגער מענטש, און די עצה דערצו איז, ער זאל זיך אויסרעדן פאר א צדיק, און דאן גייט ארויס די עבירות פון זיינע ביינער, און ער ווערט א פרייליכער מענטש.

דאס איז פשוט אין פסוק, ולא יכלו לשאת מים ממרה פי מרים "הם", זיי האבן נישט געקענט טרינקן די וואסער ווייל "זיין" זענען געווען בימער, וואס דאס קומט פון עבירות, ויזרהו ה' עץ נישלך אל המים, דער אייבערשטער האט געוויזן דעם "עץ" וואס דאס גייט ארויף אויפ'ן צדיק (עי תיקוני זכר כא). מען זאל גיין צום צדיק, און דאן, ניימקו המים, וועט אלעס ווערן זיס, עס וועט אנוועקגיין די גאנצע ביטערניש.

(זאת התורה בשלח ד)

און ער וועט אראפ קוקן א צווייטן, דאן וועט ער צום סוף פאלן, ווייל יעדער וועט אים פיינט האבן, מענטשן האבן נישט ליב איינעם וואס האלט זיך גרויס און קוקט אראפ אויף יעדן. אבער א מענטש וואס באהאלט זיינע גוטע מעלות, ער איז צוגעלאזן צו יעדן איינעם, ער קוקט ארויף אויף יעדן איינעם, אזא מענטש האט יעדער ליב, און ער וועט זיך קענען האלטן און שיינ מצליח זיין.

נישט קוקן אויף א צווייטן

דער אייבערשטער האט אריינגעלייגט א טבע אין א בוים אז יעדע בוים ציהט זיך אליין זיין לעבן פון דער ערד און קיין איין בוים ציהט נישט פון א צווייטן בוים, פון יעדע בוים וואקסט ארויס אנדערע מיני פרוכט און אזוי ווייטער, קיין איין בוים מישט זיך נישט אריין אין א צווייטן.

פון דעם קען זיך א מענטש אפאלערנען, אז א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט אריינמישן אין א צווייטן, נאר ער זאל ציען זיין לעבן פונעם אייבערשטן אליין. וואס ער דארף זאל ער נאר בעטן פונעם אייבערשטן, און נישט קוקן אויף א צווייטן. ווייל ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, סיי אויב יעדער איז בעסער פון אים, סיי אויב יעדער איז ערגער פון אים, וועט קיינמאל נישט זיין גוט.

ווען ער וועט קוקן אויף איינעם וואס איז בעסער פון אים, מער געלונגען פון אים, וועט ער טראכטן אז ער איז גארנישט ווערט, ווייל ער זעט דאך אז יעדער קען בעסער. אבער דאס איז נישט אמת, ווייל יעדער מענטש קען עפעס אויפטוהן אויף דער וועלט, און אויב ער וועט זיך צוברעכן מיטן טראכטן אז יעדער איז בעסער, וועט ער נישט טוהן אפילו וואס ער קען נא טוהן.

און אויב ער וועט טראכטן אז ער איז בעסער פון יעדעם, וועט אויף נישט זיין גוט, ווייל ער וועט אייביג טראכטן אז מען דארף אים געבן מער כבוד פון יעדעם, ווייל ער איז מער חשוב פון יעדעם, און מען דארף מאכן מער א עסק פון אים, און אויב מען וועט אים עס נישט געבן, וועט ער ווערן אינגאנצן צובראכן און טרויעריג.

וועגן דעם איז די עצה, נישט צו קוקן אויף א צווייטן, און עס זאל אים נישט אינטערעסירן וואס א צווייטער זיין, און אזוי וועט ער נישט זיין צובראכן און ער וועט אויפטוהן אויף דער וועלט וואס ער קען זא.

וואויל איז פאר א מענטש וואס געדענקט אז ער איז אזוי ווי דער בוים, און ער מאכט נאך די אלע זאכן פונעם בוים וואס מיר האבן אויסגעקענט, וועט ער זיכער אויסוואקסן ווי א שטארקע שיינע בוים, און ארויס געבן גוטע זיסע פרוכט פון וואס יעדער וועט הנאה האבן, וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יעדע וועלט.

(קונטרס ט"ו בשבט)

א זיסקייט ביים דאווענען

איך בעהט דיר זייער שטארק האב רחמנות אויף דיין נשמה, און דו זאלסט זעהן צו דאווענען מיט מנין דעם גאנצן דאווענען, הן שחרית, הן מנחה, הן מעריב, ווארום דער זכות פון דעם איז זייער זייער גרויס, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') דאס די דריי תפילות זענען ממשיך דריי מוחין פארן מענטש ניצול צו ווערן פון תאוות גיבור.

און עס ווערט געברענגט פון שר שלום פון בעלזא זי"ע, אויב א מענטש איז מקשר די מחשבה צום דיבור, און ער האט אינזינען וואס ער זאגט ביים דאווענען פון אנפאנג ביזן סוף, קען ער דורכדעם זוכה זיין צו רוח הקודש, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט' וסימן קי"ב) דאס די ווערטער פון דאווענען דהיינו "תיבת התפלה" דאס איז "תיבת נח", ווען עס קומט אויף א מענטש א מבל וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ד) וואס דאס איז לשון בבלובל, דאס הייסט ער האט בבלולי מחשבות, עס קומען אים ארויף אלע שלעכטע געדאנקען, איז די עצה זיך צו פארשטעקן אין די "תיבה" וואס דאס איז "תיבת התפלה".

אויף זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ') דאס ווען א מענטש איז זוכה צו תיקון הברית, שפירט ער אלע טעמים ביים דאווענען, בחינת מין מתוקין, ער שפירט א זיסקייט ביים דאווענען, עס גליסט זיך אים צו זאגן די ווערטער פון דאווענען, און חלילה וחס אויב א מענטש האט פוגם געווען בברית, דעמאלט שפירט ער א ביטערניש ביים דאווענען, בחינת מין מרוירין, און עס וויל זיך נישט דאווענען.

איבערדעם זעה צו דאווענען די דריי תפילות מיט מנין, אין א סידור די"קא, ווי די צדיקים טייטשן די פסוק (אסתר ט) "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" ווען א מענטש קוקט אריין אין סידור און ער זעהט די ווערטער פון דאווענען טראכט ער נישט קיין שלעכטע געדאנקען, דערפאר איז א גרויסע זאך צו דאווענען אין סידור די"קא און נישט דאווענען פון אויסגענווייניג. און אויף דארפסטו וויסן דאס תפלה בכח מיינט מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, וואס אויף דעם דארף מען האבן גרויסע כוחות, געווענליך ווען א מענטש דאווענט און זאגט די ווערטער פון דאווענען טראכט די מחשבה דעמאלט אנדערע געדאנקען וכו', איבערדעם דארף מען אריינלייגן גרויסע כוחות מקשר זיין די מחשבה צו דעם וואס ער רעדט ער זאל צוהערן צו דאס וואס ער רעדט, און צו דעם דארף מען האבן גרויסע כוחות, ווארום די מחשבה שלעפט צו איין זאך וכו' און דער דיבור זאגט אן טראכטן וכו', שלימות התפלה איז אינזינען צו האבן וואס מען זאגט, און מקשר זיין די מחשבה צו דעם דיבור.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

(אשר בנחל אידיש חלק ה' מכתב תר"מ)

חמשה עשר בשבט איז ראש השנה פאר די ביימער, דעמאלט גייט אריין א פייקטקייט אין ביימער און זיי הייבן אן פון פריש אויפצולעבן (רש"י ראש השנה יד:). און אזוי ווי מענטשן ווערן אויף אנגערויפן ביימער, ווי דער פסוק זאגט פי האדם עץ השדה - א מענטש איז אזוי ווי א בוים, דערפאר קענען מיר אויף אויסניצן דעם טאג זיך צו באנייען פון פריש, נישט קוקן אויף וואס עס איז געווען ביז יעצט, נאר אנהייבן פון יעצט צו זיין ערליך און וואויל.

פועל'ט אלעס גוטס

דער בני יששכר ברענגט (חדשי תמוז וזב מאמר ד') אז לויט די שיטה פון ר' יהושע אז די וועלט איז באשאפן געווארן אין ניסן, קומט אויס אז חמשה עשר בשבט איז פערציג טעג פאר די וועלט איז באשאפן געווארן. די גמרא זאגט (סוטה ב.) אז פערציג טעג פאר א קינד ווערט געבוירן רופט מען שוין אויס אין הימל בת פלוני לפלוני, דערפאר איז דער טאג טאקע מסוגל זיך צו באנייען און געבוירן ווערן פון פריש, און אויף קען מען אויס'פועל'ן ביים אייבערשטן דעם טאג צו געהאלפן ווערן מיט א גוטע שידוך און מיט גוטע קינדער ורע של קמא און מיט פרנסה בהרחבה.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס דעם טאג מיט אסאך תפלות, צו בעטן דעם אייבערשטן אויף אלע השפעות טובות.

א שיינע אחרוג

נאך ברענגט דער בני יששכר (חדש שבט מאמר ב') אז חמשה עשר בשבט איז די צייט צו בעטן דעם אייבערשטן צו האבן א שיינע אחרוג אויף סוכות, ווייל דעמאלט הייבן אן די ביימער צו באקומען פייקטקייט צו וואקסן, און אויף דער אחרוג בוים הייבט אן צו וואקסן, און דערפאר איז יעצט די צייט צו בעטן אויף א שיינע אחרוג.

און דאס זענען די חז"ל מרמז (ראש השנה ב.) באחד בשבט ראש השנה "לאילן", בית הלל אומרים בחמשה עשר בו. עס שטייט "לאילן" א לשון יחיד, דאס גייט ארויף אויף דעם באקאנטן אחרוג בוים פון וואס מען נעמט אן אחרוג צו מקיים זיין די מצוה אין יום טוב סוכות, אויף דעם אחרוג איז יעצט די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן.

אבער באמת זאגט דער רבי (שיחות הר"ן סימן פ"ז) אז לויט ווי אזוי די ראש השנה און יום כיפור זעהן אויס, לויט דעם באקומט מען א שיינע אחרוג אויף סוכות, קומט אויס אז יעצט חמשה עשר בשבט דארף מען שוין אויף בעטן אז מען זאל האבן א גוטע ראש השנה. מען זאל זוכה זיין צו פארן צום הייליגן רבינו ציון אין אומן אויף ראש השנה, מען זאל זוכה זיין צו הערן שופר בלאזן ראש השנה פון אן ערליכן בעל תוקע, און מען זאל האבן א גוטע יום כיפור, דער אייבערשטער זאל אונז מוחל זיין אויף אלע עבירות, און אזוי וועט מען שוין ממילא האבן א שיינע אחרוג אויף סוכות.

מעהל פאר מצות אויף פסח

חמשה עשר בשבט איז בכלל מסוגל צו בעטן אויף אלע זאכן וואס וואקסן, אבער ספעציעל צו בעטן אויף זאכן וואס מען ניצט פאר א מצוה.

דערפאר ווערט געברענגט פון צדיקים, אז יעצט איז אויף די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן צו האבן גוטע מצות אויף פסח, וואס מען מאכט פון ווייץ וואס וואקסט, און די תפלות וואס מען בעהט דעם טאג, ווערט זיכער אנגענומען ביים אייבערשטן לרחמים ולרחצון צו פועל'ן אלעס גוטס.

יום הולדת פון רבי נתן זי"ע

אויף דארף מען וויסן אז חמשה עשר בשבט איז דער טאג וואס רבי נתן איז געבוירן געווארן, דער רבי האט געזאגט אויף רבי נתן: "ווען נישט אים, וואלט נישט געבליבן פון מיר קיין בעלעטל שמות", דאס מיינט אז אלעס וואס מיר האבן זוכה געווען צו באקומען פון רבי'ן איז נאר אין זכות פון רבי נתן, דערפאר דארף מען זיך זייער פרייען אין דעם טאג, און ממשיך זיין די גוטע השפעות און סגולות וואס ליגן אין דעם טאג.

(שיחות מוהר"א חלק ט"ו ערך דמיו ט"ו בשבט)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

אסיפת הורים פארגעקומען די וואך אין סקול "בית פיגא"

די וואך איז פארגעקומען די אסיפת הורים אין סקול, ווי עס זענען זיך צוזאם געקומען די עלטערן פון די תלמידות, איבערצושמועסן מיט די מחנכות. ווען די עלטערן ארבעטן אינאיינעם מיט די מחנכים איז דאס די גרעסטע טובה פאר די קינדער.

די חשובע מנהלת מרת לעסער תחי' האט גערעדט פאר די עלטערן, זי האט ארויסגעברענגט די יסודות פון אונזער סקול, וואס רופט זיך "בית פיגא" אויפ'ן נאמען פונעם רבינס מאמע פיגא, ווי באקאנט האט דער רבי געוואלט אז מען זאל אים רופן אויף זיין מאמע'ס נאמען רבינו נחמן בן פיגא, דאס איז געווען אלס הכרת הטוב, ווייל ווען דער רבי איז געווען א קליין קינד פלעגט אים זיין מאמע נעמען צום ציון פון איר זיידע דער הייליגער בעל שם טוב, און זי פלעגט דארט אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז דער קינד זאל אויסוואקסן אן ערליכער איד, און דער רבי האט געהאלטן אז דאס האט אים געהאלפן צוצוקומען צו וואס ער איז צוגעקומען.

און דאס דארף מיר זיך אפ לערנען פון די צדיקת פיגא, אז מיר זאלן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף די הצלחה פון די קינדער, אלעס ווענדט זיך אין תפלה, ווי מער די עלטערן בעטן דעם אייבערשטן אויף די הצלחה פון די קינדער, וועלן זיי מער מצליח זיין.

און דאס לייגט מען אריין אויך אין די טייערע קינדער אז זיי זאלן לעבן מיטן אייבערשטן און רעדן צום אייבערשטן, און דאס וועט זיי באגלייטן א גאנץ לעבן.

די עלטערן האבן זייער הנאה געהאט פון די אסיפה וואס איז געקרוינט געווארן מיט א זעלטענע סוקסעס, און מען זעהט אפען די סייעתא דשמיא ביי טריט און שריט, ווי די סקול האט זיך אזוי שייך אהער געשטעלט, צו די צופרידנהייט פון די עלטערן מיט די קינדער צוגלייך.
חנוך לער על פי דרכו!

מודעה חשובה

בעזרת ה' יתברך נתאסף כולנו לסעודת

חמשה עשר בשבט

יום ד' פרשת יתרו הבעל"ט

בבית מדרשינו בבארא פארק

1129 42nd street

בשעה 8:00

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

ישמיע דברות קודש דברי התחזקות

והתעוררות בעניני דיומא

שמעו ותחי נפשכם

נ.ב. דאנערשטאג וועט נישט זיין קיין שיעור.

א תפלה אויף א שיינע אַתרוג פון רבי נתן זצוק"ל צו זאגן חמשה עשר בשבט

רבונו של עולם, זפנו לאַתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אַתרוג נאה וכשר באמת ומהדר בכל מיני הדור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומהדרים, ונזפה לקיים מצות נטילת ארבע מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדשה ובטהרה גדולה, באהבה וביראה בשמחה וחדנה רבה ועצומה ואזפה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והפל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה, בכונת הלב באמת ובדבקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, פרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזפה על ידי הנענועים להמשיך הארה מהמחין שבראש לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, ונזפה להודיע לבני האדם גבורותך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול פי אתה פעלתו ויבין כל יצור פי אתה יצרתו וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו ותנו כבוד והדר למלכותך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי. אמן.

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן
יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליוו הוק-אפ
212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז
מיטן אייבערשטנס הילף איז
דא צו באקומען ביי אונז אלע
ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות * קונטרסים * ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Businesses and Individuals
INC, LLC Formation
Tax Planning
Sales Tax Returns
Payroll Service

Yanky Halpern
Executive Director
Jaccobhalpern@gmail.com

5014 16th Ave Suite 134
Brooklyn, NY 11204

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com